

Nr 277.

Av herr **Lindberg**, om anslag till handelsflottans pensionsanstalt för bestridande av depositionskostnader m. m.

Handelsflottans pensionsanstalt, som handhaver pensioneringen av sjömän i utrikes fart (mönstringspliktiga), har på sin tid gjort framställning till Kungl. Maj:t om viss ökning av personalen vid anstalten.

Då denna fråga upptogs i statsverkspropositionen 1950, tionde huvudtiteln, ansåg sig departementschefen icke kunna tillstyrka bifall till framställningen. Propositionen bifölls av riksdagen. I samband med denna fråga hade pensionsanstaltens direktion även upptagit ett yrkande om att anstalten skulle tilldelas ett belopp av 1 400 kronor, kallat depositionskostnader m. m. Detta belopp skulle närmast komma till användning vid överflyttning av obligationer, vilka för det dåvarande förvarades i bankfack, till riksbanken för vård under öppet förvar.

Statskontoret hade, bland annat, icke kunnat tillstyrka personalförstärkningen, men föreslagit att anstaltens fondförvaltning kunde överflyttas till statskontoret eller att avtal träffades med riksgäldskontoret om placering därstädes av anstaltens medel. Även i denna senare del följde departementschefen statskontoret.

I skrivelse den 30 augusti 1950, som även ligger till grund för årets statsverksproposition, har anstalten upprepat sin begäran om anslag för att kunna i riksbanken förvara obligationerna. Departementschefen anser emellertid även nu att fondförvaltningen kan överföras till statskontoret (s. 101 tionde huvudtiteln).

Behovet av personalförstärkning vid handelsflottans pensionsanstalt har varit erforderligt sedan länge. Ända från omorganisationen år 1939 kan sägas, att personaluppsättningen varit i minsta laget. Det har ofta varit svårigheter att klara de löpande ärendena. När direktionen för anstalten slutligen beslutade sig för att begära personalförstärkning, kunde behovet väl motiveras. Att det vid denna framställning starkt framhölls, att fondförvaltningen utgjorde en sådan arbetsbelastning att särskilt kvalificerad arbetskraft erfordrades, var ganska naturligt, enär fonderna öka med cirka 3,5 miljoner kronor årligen. Skulle det således gälla att personalförstärkningen varit påkallad enbart av detta skäl hade ingen invändning kunnat resas mot departementschefens nu intagna ståndpunkt. Då emellertid personalförstärkning ändock torde komma att erfordras, synes det ganska me-

ningslöst att överflytta fondförvaltningen till annat ämbetsverk och därmed decentralisera förvaltningen.

När det nu och till årets riksdag endast gäller anslaget till depositions-kostnader förefaller det än egendomligare, att åtgärden med överflyttning av fondförvaltningen skall vidtagas. Här gäller det endast en bokföringsfråga, enär riksbanken ändock kommer att förvara värdehandlingarna i riksbanken, och statskontoret sköter inköpen av obligationer och möjligen även bokföringen av fondmedlen och betalar för förvaringen på samma sätt som pensionsanstalten skulle fått göra. Anslaget måste, såvitt man förstår, ändock beviljas till depositionerna.

De övriga ärenden, som anstalten har att handlägga, äro så många och så arbetskrävande att det icke i längden går att sköta dem utan personalförstärkning. Arbetet med kontrollen av att pensionsavgifterna ordentligt komma anstalten till handa, handläggning av pensionsärenden samt in-drivning av eftersläpande avgifter, lagsökningsärenden m. m. ökar oavbrutet. Den omständigheten att statskontoret sköter själva förvaltningen av influtna medel och fonder torde icke betyda att anstalten befrias från hela detta arbete.

Enligt reglemente för handelsflottans pensionsanstalt 34 § förvaltas pensionsanstalten av en direktion. Denna direktion ansvarar, en för alla och alla för en, för vården av de under direktionens förvaltning stående medel, ävensom för varje pensionsanstaltens förvaltning avseende beslut, i vilka de deltagit. (37 §).

Dessa bestämmelser synas avse att det är anstaltens direktion, som skall förvalta pensionsanstaltens fonder. Det har givetvis heller aldrig kunnat vara avsikten att förvaltningen skall kunna överlåtas på två ämbetsverk.

Under hänvisning till vad ovan framhållits tillåter jag mig hemställa,
att riksdagen ville anvisa ett anslag till Handelsflottans
pensionsanstalt, depositions-kostnader m. m., av 1 400
kronor.

Stockholm den 26 januari 1951.

Carl Lindberg.
